

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Karas Monika ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Kárpáti Miklós ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2006. november 16. napján meghozott, 19.P.24.680/2006/3. számú ítélete ellen a felperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és kötelezi az alperest, hogy a ... című hetilap következő számában a sérelmezett közléssel azonos helyen az alábbi közleményt tegye közzé:

„Helyreigazítás:

Lapunk ...-i számában a „...” című cikkhez illusztrációként megjelentetett kép aláírásában valótlanul állítottuk, hogy a felperes, felperes neve a Magyar Televízió székháza elleni támadásban tevőlegesen is a vandálok oldalára állt.”

Kötelezi az alperes által szerkesztett lapot kiadó ...-t (alperes címe), hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 30.000 (harmincezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 45.000 (negyvenötezer) forint le nem rótt kereseti és fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

A felperes kereseti kérelmében sajtó-helyreigazítás közzétételére kérte kötelezni az alperest az általa szerkesztett ... című heti lap ...-i számában megjelent „...” című cikk mellett felperesről közzétett fénykép valótlan tartalmú képaláírása miatt, mely szerint „...”.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a képaláírás vélemény, a cikk tartalmából levont következtetést tartalmaz, így helyreigazításnak nincs helye.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 Ft perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 21.000 Ft le nem rótt illetéket. Az ítélet indokolásában kifejtette, hogy a képaláírás valóban önálló jelentőséggel bírhat, azonban jelen esetben nem feltűnő, kiemelt szedést alkalmaztak az alperesnél, kategorikusan a képaláírást nem lehet elszakítani attól a cikktől, amelyben a kép közlése történt. Álláspontja szerint az önálló értékelés akkor lenne lehetséges, ha a képaláírás önmagában ellentétben állna magával a cikk tartalmával, azonban erről nincsen szó. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a cikk szerzője véleményt formált a felperes magatartásáról, miszerint a tevékenysége nem felel meg a médiatörvény rendelkezéseinek, a képaláírás pedig okozati összefüggésben áll magával a cikkel, ugyanezt a véleményt fejezi ki. A kép és az aláírás nem kelt olyan látszatot, hogy a felperes esetében a tevőlegesség randalírozás vagy a tevőlegesség, a randalírozás vagy kövek dobálása lett volna. Utalt arra, hogy egy riporter feladata az eseményekről való tudósítás, ez volt jelen esetben a felperes tevőlegessége, amit a lap részéről értékeltek. A vélemény tartalmáról pedig a bíróság nem foglalhat állást. Annak vizsgálata, hogy a felperes tényleges magatartásához képest kifejtett vélemény kifejezőmódja megfelelő-e, nem képezheti helyreigazítási perben a vizsgálat tárgyát. Mindezek alapján érdemben nem találta alaposnak a keresetet, ezért azt elutasította és a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján rendelkezett a perköltség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását kérte kereseti kérelmének megfelelően. A felperes szerint a cikkhez illusztrációként mellékelt fénykép aláírását nem a több oldalas írás tartalmával összhangban kell elemezni. Töretlen a bírói gyakorlat, hogy önállóan kell értelmezni és megítélni a kiemelt részekben, alcímekben, képaláírásokban történő közléseket. Az általa kifogásolt szövegrész kizárólag a cikkhez illesztett képaláírással vonatkozott, amely önálló értékkel bír. A képaláírás nem azt jelenti, hogy a tudósításával részt vett az eseményekben. Hivatkozott ebben a körben a fotón látható háttérre, amelynek alapján az a kijelentés, hogy a felperes ezen személyek oldalára állt azt jelenti, hogy ő maga is tört-zúzott, gyújtogatott. A cikk által említett eseményen kézzelfogható pusztítás történt, akkor logikailag valakinek a tevőlegessége azt jelenti, hogy ezekben az eseményekben nemcsak szóban a tudósítás szintjén, hanem gyakorlatilag egy szinten volt az eseményeken

tevékenyen részt vállaló szereplőkkel. Mindez pedig nem minősülhet véleménynek, csak tényállításnak, így annak helyreigazítására van szükség valótlan tartalma miatt.
Fővárosi Ítéltábla
2.Pf.20.057/2007/3.

-3-

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A felperes fellebbezése alapos a következők miatt.

A sajtóról szóló 1986. évi II. törvény (Stv.) rendelkezése szerint mindenkinek joga van arra, hogy tájékoztatást kapjon szűkebb környezetét, hazáját, a világot érintő kérdésekben. A sajtó feladata a hiteles, pontos és gyors tájékoztatásról való gondoskodás. Ugyanakkor a sajtószabadság gyakorlása nem lehet korlátlan, nem járhat mások személyhez fűződő jogainak sérelmével.

A sajtóközlemények tartalmi helytállóságáért fennálló objektív felelősséget jelenti a helyreigazítási kötelezettség, amelynek szabályait a Ptk. 79. § (1) bekezdése rendezi.

Ennek értelmében, ha valakiről napilap, folyóirat (időszaki lap), rádió, televízió vagy filmhíradó valótlan tényt közöl, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel, követelheti olyan közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlemény mely tényállítása valótlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetve melyek a való tények.

A sajtó-helyreigazításra vonatkozó speciális szabályok szerint tehát akkor kerülhet sor helyreigazítás elrendelésére, ha a sajtószerv az érintett személyre vonatkozó valótlan tényállítást közöl, vagy való tényeket hamis színben tünteti fel.

A Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalása értelmében a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni, az egymással összetartozó részeket összefüggésükben kell alkalmazni, az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is.

Nem értett egyet a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy a fénykép felirata a cikk szövegének egészével együtt értelmezendő, és így véleménynyilvánításnak minősül.

Ugyanis a bírói gyakorlat egységes és következetes abban a kérdésben, hogy egy cikk mellé illusztrációként elhelyezett képnek és az amellel alkalmazott feliratnak együtt önálló hírértéke van, ez nem függ attól, hogy a feliratot milyen feltűnően szedték, mint ahogyan arra az elsőfokú bíróság hivatkozott. Mindemellett megállapítható volt, hogy a képaláírás vastagon szedett betűkkel készült, ráadásul figyelemfelhívásra alkalmas keretes háttér színezésével.

Az a körülmény, hogy a perbeli cikk közlései véleményt fogalmaznak meg, nem jelenti azt, hogy amennyiben a képaláírás konkrét tényállítást tartalmaz, és az valótlanak bizonyul, annak helyreigazítása ne lenne indokolt.

A másodfokú bíróság nem értett egyet az elsőfokú bírósággal abban, hogy a sérelmezett közlés a felperes riporter feladatára, azaz a tevőlegesség körében az eseményekről való tudósításra vonatkozott és az alperesi lap ezt értékelte a feliratban.

A képaláírásban használt szavakat azok valóságos, tényleges jelentése szerint, az átlagolvasók megközelítéséből kellett értelmezni. A felirat szerint „...”.

A „tevőleges” kifejezés tettekben megnyilvánuló, aktív cselekvésre utal, míg a vandál szó esztelenül pusztító, kíméletlenül romboló személyt jelent.

-4-

Az „is” szó használatával pedig a cikk nyomatékossította a „tevőleges” kifejezés használatát, így nem helyes az az értelmezés, hogy a tevőlegesség a riporter tudósításra utalt, azt véleményezte, hanem éppen a szóbeli tudósításon túlmenő cselekvő részvételt fejezett ki a vandálok oldalán.

A képen látható események és a mondat együttes értelmezésével tehát az állapítható meg, hogy a képaláírás a vandálok melletti fizikai közreműködést fogalmazott meg a riporter részéről. Ez nyilvánvaló tényállítás, nem minősíthető véleménynyilvánításnak, mivel nem az alperesi lap értékítéletét tartalmazza, hanem konkrétan a felperes cselekvőségét állította, ami nem nyert bizonyítást a perben.

Az alperes által a perben hivatkozott felperesi tudósítás szövege semmilyen módon nem igazolta, hogy azt a tényt, hogy a felperes „...”.

A becsatolt iratból megállapítható, hogy a felperes az alperesi hivatkozással ellentétben nem tanácsokat adott, hogy honnan kellene bejutni az épületbe, hanem közvetítette azt, hogy a tüntetők egy ajtót vettek célba, ahol nem tudnak bejutni, „....
....”

A Fővárosi Ítéltábla mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint megváltoztatta, és az alperest sajtó-helyreigazítás közzétételére kötelezte, amelynek szövegét a Legfelsőbb Bíróság PK 15. számú állásfoglalásának megfelelően akként határozta meg, hogy a valótlan tényállítás közérthető legyen, míg a való tények közlését mellőzte, mivel a helyreigazítás anélkül is értelmezhető.

A másodfokú bíróság az elsőfokú és a fellebbezési eljárásban felmerült költségről a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése, a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése szerint határozott.

Budapest, 2007. január 25.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s. k.
a tanács elnöke

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s. k.. Győriné dr. Maurer Amália s. k.
előadó bírő bírő

A kiadmány hitelül:
tisztviselő